

Publicerad 2016-03-09 19:45 av Solstrale

Långt in i framtiden detta kan tänkas ske...arkeologisk utgrävning i Enareträsk 140 000 år framåt...

Illustration: Solstrale

Vargarna kalasar

in på bara benen, djupt in i själen anden tar sig ut

med nöd och näppe flyr, flytt och flytta...

livet når sin existensiella gräns där benen sjunker

ned i mossen. Tiden och det svarta vattnet konserverar

dem helt. I en säregen ställning hållandes "den vises sten"

En dag grävs de upp, närmare bestämt, 140 000 år senare...

i Enareträsk. Nu förbryllas arkeologerna för mannen de funnit

han håller i en mobil. Den är hel intakt, vilken kvalitet.

Alla undrar vem han har ringt, sms.at, mms.at, chattat, skypeat...

Frågorna haglar. Vilka var fornmannens vänner?

Vad språkade de om? Finns loggen kvar i mobilen?

teknikarkeologerna vaskar fram innehållet cell för cell

mellan ettor och nollor kan de läsa mellan raderna

och uttyda sanningen om denne fornman med en mobil

nu vida känd som mossmannen i Enareträsk

den första kontakten i mobilens lista heter

Enoc Otti: 007 26866862 ?...

till denne man? ... Har han skrivit i sms:

/solen skiner. Solen sjunker. Värmen stiger.

pulsen slår mellan pattar och lår. Brännvinet

det smakar fan men kuken står. Enoc du

du borde hängt me/ ... Fast på finska

när då denna text skulle tolkas blev den

rätt och slätt lam... /Enoc vi bastar synd att

du inte kunde komma/ ...

vargarna, dvs vetarna, kalasar in på bara skinnet

varför då denna återhållsamhet i tolkningen?

de vulgära orden om kvinnan hade slutat existera

det finns alltså hopp om framtiden...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Solstrale med Poeter.se id #66056 innehar upphovsrätten